

Part i målet vid den nationella domstolen

S.A.D. Maler und Anstreicher OG

Ytterligare deltagare i rättegången: Magistrat der Stadt Wien, Bauarbeiter Urlaubs- und Abfertigungskasse

Avgörande

Den begäran om förhandsavgörande som har framställts av Verwaltungsgericht Wien (förvaltningsdomstolen i Wien, Österrike) genom beslut av den 27 februari 2019 avvisas.

(¹) EUT C 213 av den 24.6.2019.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd Prešov (Slovakien) den 5 maj 2020 – Prima banka Slovensko, a.s. mot HD

(Mål C-192/20)

(2020/C 329/04)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajský súd Prešov (Slovakien)

Parter i det nationella målet

Kärande: Prima banka Slovensko, a.s.

Svarande: HD

Tolkningsfrågor

- 1) Ska direktiv 93/13(¹) om oskäliga villkor i konsumentavtal (nedan kallat direktiv 93/13), särskilt artikel 6.1 och artikel 7.1, mot bakgrund av den tolkning som Europeiska unionens domstol gjorde i de förenade målen C-96/16 och C-94/17 tolkas så, att det utgör hinder för en sådan lagstiftning som skyddsbestämmelsen i 54 § första stycket i Občiansky zákonník (civillagen), som inte tillåter att konsumentens situation förvärras genom avtal i jämförelse med den lagbestämmelse som föreskriver följande rättigheter för kreditgivaren när en konsument är försenad med betalning:
 - kreditgivarens rätt till dröjsmålsränta, vars belopp är begränsat genom förordning,
 - kreditgivarens rätt till andra sanktioner som kreditgivaren kan tillämpa gentemot konsumenten och som jämte dröjsmålsränta är begränsade till det utestående lånebeloppet,
 - kreditgivarens rätt till ersättning för det fall den skada som kreditgivaren lidit överstiger dröjsmålsräntan, utan begränsning inom ramen för den faktiska skadans omfattning.
- 2) För det fall fråga 1 besvaras jakande: utgör en hög konsumentskyddsnivå enligt artikel 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) och artikel 4.2 och artikel 169.1 FEUF hinder för att konsumenten, för dröjsmål med fullgörandet av avtalsförpliktelserna, betalar en schablonavgift till kreditgivaren och inte ersättning som motsvarar den skada som kreditgivaren faktiskt har lidit, även om den faktiska skadan är lägre än schablonavgiften?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, EUT L 95, 1993, s. 29.